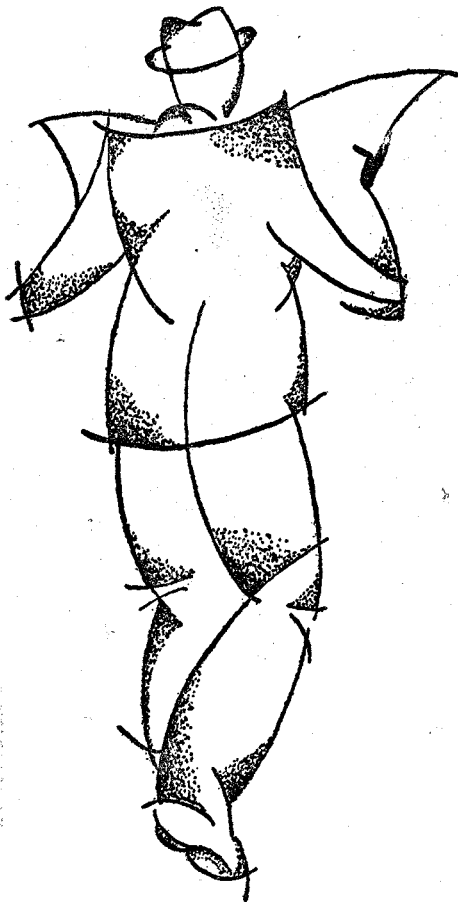

PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA

SEMANAL

sumario

SET JOVENTUTS SENSE OPINAR. — CRÓNIQUES DE ORIENT, per JOSEP GIBERT.—COSES D'ALTRE TEMPS, per PERE PASSASSERRA.—RELLISCANT, per G. BUCH.—ESPECTACLES, per DON SERVANDO.—RAMBLEJANT, per KOLIN.—ESPORTS.—MÚSICA, per ANDANTINO.—SANT PERE DE RODA, FULLETÓ, per ANTONI PAPELL.—NOTAS.

AÑO II

Núm. 11

FIGUERAS

Miércoles

12 Febrero 1930

TARIFA de PRECIOS TRIMESTRAL

Suscripción
 CIUDAD . . . 1'50 PTAS.
 FUERA . . . 2'00 "
 ATRASADOS 0'25 "

Redacción y Administración
 MURALLA, 4

Centro de Venta y Suscripción:
 Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

Anuncios
 Última plana . . . 100 ptas.
 Interiores . . . 80 "
 Media plana . . . 45 "
 Cuarto 25 "
 Octavo 15 "

INTERCALADOS Y ESQUELAS A CONVENIR

Set joventuts sense opinar

Desseguida, en escriure la capsalera d'aquesta nostra impresió, ens sentim convidats a unes divagacions sobre del número set. És ben simbòlica aquesta xifra per descapdellar-ne bones troques de fill! Ens contentarem però solament amb dir-ne ço més interessant de la vida d'una Dictadura, que ara mateix és a can taps. I ço que sobreix més que res en els set anys de la Dictadura és que la joventut no ens hem pogut declarar ni decantar clarament, explicitament com se sol dir. Durant aquests set anys la joventut portàvem a la boca una ambosta de fenc que ens ofegava, i els nervis els teníem lassats de no haver-los desplegat ni tan sols per desentumir-los.

Ara, a la migia dels set anys, les balances s'han capgirat, i hem pogut veure i veiem com se'n van les despulles rostos avall, i com cau la fullaraca i la brossa del tradicional castanyer i del pi sempre verdós. Una batzegada potent del tramuntanal que es congriava als cimals més alterosos de les barbudes carenes de neu, va commoure'ls sobtadament, espolsant-ne el pugó retardada-ri de la creixença.

I avui, els arbres simbòlics, que som la joventut, alçarem frondosament les copes als aires de la llibertat.

Qui ho diu que nosaltres el jovent estem desarrelats i que dintre nostre sòc no hi corre la sava puixant de vida nova? Qui ho diu que serem com els altres i que caurem en les conxorxes dels verderams que a la vida vella ho emvolcallaven tot?

No; de cap manera; els tramuntanals han bufat per no deixar rastre ni llevor de les eures carrinclones que abrigaven els troncs esberlats, podrits i carcavnats. Les eures no les volem, no han d'abrigar res; les coses les hem de veure netes i pelades per creure-les, i així ens donarem compte de la nosa que ens feien aquells parlans tan bonics per fora i buits, de la mateixa buidor, per dintre.

Hi som a temps, podem redreçar-nos; aquestes set joventuts no ens hem lligat mai a ningú ni ens hem blíncat. La fórmula sacra vinguada dels primers pobles que tastaren la sabor dels drets ciutadans, encara no ens fou atorgada. No

ens podem haver malmenat perquè no podíem fer ús dels nostres drets cívics: no teníem vot, per tan no som responsables de res. Ben altrament mantegades ens hem sacsajat per redreçar-nos, perquè ens sentíssin, perquè ens vejessin; que teníem sed de viure, desig d'alenar! I les carcasses ens barra-ven el pas! Avui cauen, avui són fora, i si poques en queden també se'n aniran. Que mai rebrollin!

Però que hem de fer??

Moment trascendental i boirós. Refiem-se però del bon pit, el seny i coratge, del juí que de la terra i de la història ens venen. I cada u valdrem com tots, i tots plegats més que tot.

Ubicant, donant només la vista a nostra ciutat, a la sempre ben amada Figueres, ens trobarem que ja fem un bon estol, que som tota una legió compacte i macissa, que pel cap baix no baixem pas de molt els 700. (Altres nombrats també ben simbòlics).

Som doncs 700 figuerencs joves, nous de trinca, que no hem votat mai, que no se'ns havia lliurat el dret de ciutadania i que hem de procurar, com més se pugui, l'enlairament de la ciutat i l'Empordà, que n'és el breçol.

Com? Senzillament. Anant al davant com per dret ens pertoca.

L'Empordà ha portat termes enllà quelcom de preciós, quelcom d'un tan alt valor d'esperit, que és un tresor. L'Empordà ha donat per a tots el cercle de l'amor, la sardana, sense imposar-la, que pel seu encís els altres l'han demanada i volguda. I si res hi han afegit ha set desformant-la, malhauradament. (Beneim però de passada l'obra del nostre Foment).

I a la llengua vernacle hi ha vessat

tota una cabassa de termes filològics i de bella sintaxi, què perxò el gran Muntaner va escriure la Crònica i era de Perelada. Què perxò el mateix rei Joan, l'amador de la gentilesa i mestre dels Jocs Florals estatjava's ben sovint i va morir-hi al castell d'Orriols, al peu del Fluvià, la nostra beta abundosa. Què perxò la niçaga la tenim a Sant Pere de Rodes; i a la recolzada de la badia Rosina hi vingueren els hel·lens, i a Torroella hi bastirem el pedestal del nostre Gènit, que encara no s'hi ha fet pedra, però que hi ha d'arribar.

Jovent figuerenc!! Jovent empordanès!! Doncs ja ho sabeu! Ara collirem, pel bé d'una tramuntanada els nostres drets, no els deixem perdre; no ens els deixem rebassar; aguantem-los fort; fem-nos els capdills de la croada, anem al davant, recordem-se que entre nosaltres fou on s'aixecaren lluitant per les llibertats totes els més valerosos homes, que foren els que primer ho sentiren de la Península, esculpint als seus escuts les eines del treball i frontant-les al portal de llur casa. Eren els remenses i èrem al segle XV. I lluminaren al món. Perquè així doncs no nosaltres també?

Exaltem i propaguem: l'Empordà.

Llibreria

Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pral.

FIGUERES

Cròniques d'Orient

per JOSEP GIBERT

Música Oriental

....i amb veu nasal aquesta cantadora segueix l'inacabable cançó àrab. Un sent que l'esperit ja no es troba en aquest cafè perdut, terbolat pel fum dels narghilés i perfumat per l'aroma del moka, sinó que erra i vagabondeja per les immenses extensions de sorra on vibra, al vent xardorós, tota una ardenta collita de raigs solars. I jo escolto i penso.

És del seu estimat de qui parla la nostra petita cantadora. La cançó àrab no coneix altra tema que l'amor, no se inspira que de l'amor, i fa d'aquesta passió l'únic ideal de l'ànima i del cor. La música, dins la seva rudimentària simplicitat, no té altre efecte que el de remarcar la sabor del vers, de sotratllar una mica més fortament, una mica més sentimentalment,—tot a la vegada—, una veritat, un sentiment. La cançó àrab no ha sigut feta per ésser cantada en públic. Ella no és sinó una modulació més sota l'immensitat del cel, front a l'universalitat del desert, llavors que l'oracle sentat damunt els seus talons mira el cel, les sorres, els dies, que en onades eternes desfilen davant els seus ulls.

Quan el vent gemega—gemegui ell de mil maneres—no repeteix, incansable, la mateixa nota, el mateix plany? És que ell tracta de variar-lo? I és que no és ell prou gran, prou omplert del seu misteri, per exprimir la seva força en una sola nota, per cantar amb un sol mot, redit sense fi, sense treva l'eternitat mateixa de la seva potència?

I la font, no llença amb el seu etern clapoteig, amorosa de la senzilla conca que és tota la seva vida, tota la seva ciència, tota la seva beutat? Seguim-la, que ella passi per damunt mil palets blancs, que ella llisqui en madeixes de argent per sota l'arcada d'un vell pont, que ella joguinegi amb un papelló o algun verd nenúfar, ella plora, canta, riu, remercia sempre amb la mateixa fresca paraula, amb la mateixa mormolanta cançó.

La música àrab pot comparar-se a una força natural. Ella exprimeix

l'amor, res més que l'amor, com el vent és vent, com el mar és mar, res més que mar.

Sols la nostra orella d'uropeu, el nostre pensar acostumat a altres plans de raonament, pot estranyar-se de aquesta concepció i creure-la simplista. Aquesta música no fa sinó reproduir la natura i l'amor, que, a la fi, no són sinó elements dins altres elements. És una donzella la que estima?, ella anirà a la font pensant, "estimo". Ella recollirà l'aigua dient, "estimo". I aquesta paraula la cantarà en la llum brillant del dia i la somniarà en la blavor de la nit estelada. Estimo, estimo, estimo. I és que pel cor aquestes repeticions no són sinó la seva mateixa vida, els seus propis batements. Un sentiment l'envaieix i és cada onada de sang la que fa montar en sava immaterial aquest sentiment a través tot l'esser, i és quan l'esser enter esdevé aquest sentiment. I si la jove enamorada es troba inconsolable per algun crudel abandó, allà, però, seguirà cantant el seu dolor amb la mateixa nota, sense variar-la, i aquest cant incansablement idèntic dirà l'intensitat de la seva pena i quan forta és la potència dolorosa de l'oblid.

La vida no és possible sense l'amor, diu un proverbí moghrebí, i és a aquesta veritat, a la que els àrabs han volgut consagrar, acordant-li com a manera de expressió, un art tot enter: la música.

Una cadenera saltirona dins la seva gàbia. El fum dels narghilés sura, pesat d'aromes. i sura també, amb les ombres violetes i les colades d'or solar, el monòton cant de la carn i de l'ànima. Jo somnio. Veig aquestes notes càlides de la cantadora, de cap a cap, en malles fines i menudes, formant una llarga cadena, visible als meus sols ulls, i ço que ella sosté en llur immobilitat són aquests somnis i aquests vapors, aquests perfums i aquests desitjos.

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.º

:- ENSEÑANZA DE IDIOMAS :-

Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

RELLISCANT

per G. BUCH

Una damisella m'ha dit:

—Vostè no comprendrà mai que el nostre segle és un segle de pura francesa on la vella hipocresia d'abans no serveix sols que per arrossegar darrera ella la pesada cadena dels prejudicis humans. La damisella moderna és sincera; no amaga res...

—Damisella, vostè parla molt bé. Cap dubte que vostè guarda a casa seva, en un marc, un bell títol de batxillerat. I això és molt bonic. Mes dins tots els seus estudis hi queda encara, veu vostè, el record del jazz, el perfum dels polvers i l'encís de la seva coqueteria exquisita. És la malaltia del segle. El després-guerra li ha ensenyat el portar les faldilles curtes i frequentar les reunions de societat. I, sobretot, a res amagar. És primordial. És prou haver-la vist en un ball qualsevol per ésser convençut de la seva sinceritat: espatlla i braços nus, roba lleugera, transparenta i curta. És la moda...

I la moda vol també que s'exhibeixi l'ànima dins tot aquest soroll, dins aquesta falsa llum. I llavors, per poguer-se donar un aire de "garçonne" és precís desvelar l'ànima al primer cavaller vingut. És la moda. I es diu el que no es pensa, i s'estima ço que es detesta. Però, abans que tot, és precís ésser snob. I, per això, vestim la nostra ànima d'artificis i, sobretot, de vicis. És el sol mitjà d'ésser remenada, escollida. Veritat senyoreta?

—Però no...

—Exhibeixi les seves espatlles, si és la moda i si li plau. Però amagui gelosament la seva ànima. Aquesta petita ànima de damisella sentimental que encara estima el clar de la lluna, les roses i la Primavera.

LICEO "MONTURIOL"

CALLE PEP, 9 y 11 Tél. 166

FIGUERAS

CENTRO DE ENSEÑANZA FUNDADO EN 1913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en el durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

Manufacturas Cuero Tosas S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas, Cables, Tacos,
Tiratacos, y todos los artículos en cuero crudo y curtido para
: : : : la industria : : :

Despacho en Barcelona:
AUSIAS - MARCH, 21, PRAL.
Teléfono: 13874

FÁBRICAS EN BLANES:
(Provincia de Gerona)
Teléfonos: 15 y 32

Banco de Crédito Ampurdanés

S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

COSES d'ALTRE TEMPS

PROPIETATS I RENDES DE L'AJUNTAMENT DE FIGUERES EN EL SEGLE XIX

per PERE PASSASSERRA

III.

DRET DEL TERRATGE

Tota espècie de queviure, ço és: blat, grans, volateria, ous, fruita seca i verda, sols podia exigir dret de terratge en els dies de mercat, que pagava un quarto de consum, i en els de fira i rerafira,

que en pagava dos, quan no arribaven a carga, o bé a dos cistells grans o dues «ganastres»; però, arribant-hi, tenia de pagar quatre diners per carga. Els preus mitjos de l'any 1821 eren els següents. Vegin-se en taula comparativa.

	— ANY 1821 —		— ANY 1930 —	
Blat.	52 rals de velló per quartera	—	40 pessetes Hl.	
Mescladís	40 » » »	—	39 » »	
Civada	24 » » »	—	18 » »	
Ordi	20 » » »	—	22'50 » »	
Blat de moro	28 » » »	—	33'50 » »	
Mill	40 » » »	—	33'75 » »	
Mongetes	16 » » »	—	125 » »	
Cigrons.	50 » » »	—	125 » »	
Faves	40 » » »	—	27'50 » »	
Pèsols	28 » » »	—	» » »	
Vi	28 » » »	la carga	52'00 » C.	
Oli	400 » » »	» » »	145'16 » Hl.	
Raïms	30 » » »	» » »	25'00 » C.	
Gallines.	6 » » »	el parell	19 » P.	
Capons	8 » » »	» » »	» » »	
Pollastres	3 » » »	» » »	13 » »	

Els habitants de Figueres estaven exents del terratge de la fruita que produïen els seus horts.

L'arrendatari havia de tenir taules per a vendre bacallà, que no podien tenir més de cinc pams de llargada per quatre d'amplada.

En 1827 l'Ajuntament cobrà d'aquest impost la quantitat de 290 lliures.

DRET DE LES PESCATERIES

La tributació d'aquest dret oscil·lava entre 400 i 500 lliures anyals. Per netejar les balances, pesos, bancs i demés instruments, cada peixeter pagava 30 diners per quintar de peix. Tot venedor que necessitava un banc o un tallant, tributava quatre quartos per vegada i objecte.

L'arrendatari estava obligat a comprar nou balances, nou balancers portàtils, pesos de tota mena i dos tallants; tot lo qual devia ésser marcat amb les armes de la vila, quedant al final del contracte en son poder.

DRET DE LA ROMANA DEL PEIX SALAT

Respira aquest nom, certament, una antigor medieval. Quedarà defraudat tot aquell qui es pensi que era solsament un dret de pesar el peix salat que consumia la vila. Venia l'arrendatari el peix, la sal, «i fins l'arroç».

Per cada quintar de peix salat que entrava a Figueres en cobrava tres sous; per cada barril doble, tres quartos; per cada barril senzill, sis diners; per un casco d'arengades de més de deu quintars, set sous i sis diners. El contracte declarava que no tenia de pagar el dret del peix salat qui estés beneficiat en les pescateries del regne respecte d'ésser franc, segons lo previngut en la Reial Cèdula de 20 de febrer de 1783.

No podia vendre el peix que no fossin tocades les quatre de la tarda. Fóra de les arengades i sardines, tot l'altre peix devia ésser esmocat, baix pena de tres lliures.

L'arrendatari tenia l'obligació de comprar la sal en el Reial Alfolí de La Escala i vendre-la a la menuda.

Cobrava l'Ajuntament per aquest concepte unes 500 lliures anyals.

DRET DE LES TABERNES

«Deurà tenir la taberna y vendre vi claret, malvasia, garnatge, vi blanch y vi de puhí en tots els discurs de l'any. Estará obligat a donar menjar a las personas que aniran a son hostel o taberna, no podent los habitants d'esta vila donar menjar ni veurer pagant a persona alguna a menos que sia ab titol de despesa i hostals regulars, baix pena de 25 lliures per cada vegada que contravindrà. Els hostalers apost podrán donar vi de la sua collita».

D'aquest dret, que constava de dues parts, l'Ajuntament en perciví en 1827 la renda de 1400 lliures.

DRET DE PESAR

Es troba per primera volta en el mes d'agost de 1010. Per estar Figueres en temps de la dominació napoleònica. (Era comandant en cap de les tropes franceses de l'Empordà, el comte de Reille, Edecà de l'Emperador, nomenat el 23 de gener de 1809), estan redactades en francès algunes actes i escriptures.

S'adjudicava el dret de «peseur, mesureur et fauteur public dans toute l'étendue de Figueres», i la tarifa era la següent:

«Pesage»: Pour droits de pesage n'importe les objets, 3 quarts le quintal.

«Mesurage»: Grains de toute nature et fruits secs, 4 quarts le quartan.

«Fauyeage»: Huile, vin, eau de vie (aiguarent) et autres liqueurs 4 quarts le mallal.

DRET D'AFINADOR

La tarifa dels drets d'afinador de l'any 1825 era la següent:

Per les mesures de gra, es cobrava set quartos per un quartà i tres per un picotí; per el vi, set pels mallals, tres per les citres i els petits; per les de l'oli, set quartos pels mallals i tres per cada mesura petita; pels pesos i canes, dos quartos per les balances, per les arbes, romanes i canes; set quartos per cada pesada i nou per cada tocino viu.

LOCAL DEL DETALL

No hem pogut esbrinar on era aquest local. Possiblement en una de les cases de la Plaça Major de la vila. Se sab solsament que portava al comú una renda de trenta lliures anuals.

LOCAL DE LA CARNICERIA DEL
CARRER DE LA JUNQUERA

Tampoc coneixem on era aquest local, propietat de l'Ajuntament, que en 1827 portava una renda de 41 lliures 41 diners.

ARRENDAMENT DE LA CASA DEL
CARRER DE BESALÚ

Avui encara propietat de l'Ajuntament. En aquella època reportava 125 lliures anyals.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.— Contadores kilométricos.— Voltímetros.— Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutlla, 27

FIGUERAS

Martí Vilanova

per ANTONI PAPELL

Lluny de la dolça llar empordanesa i greument nafrat per la dissort dolorísima d'un dilalat exil, ha retut llur cos a la terra en Martí Vilanova.

Martí Vilanova! Al recordar aquest nom ens apareix la delitable visió interior d'una infància ja llunyana i d'una amistat sincera mai pal·liada per les circumstàncies més contràries de la vida. Martí i nosaltres l'hem posada sempre per damunt de tot i de tothom; no en debades les arrels d'aquesta afecció veritable i imperativa s'endinsaren profundament en el sí de nostra consciència.

Amb en Martí hem perdut un caràcter típicament empordanès: home de empresa, franc i valent com la tramuntana, enèrgic i viril, aguerrit fins la temeritat, decididament optimista i fortament sentimental. Els seus braços recolliren sempre al caigut. Generós i recte, son esperit de sacrifici s'ha palesat en els darrers anys de sa vida, sense que els nombrosos desenganys que ha viscut mímessin un punt l'aquilatament del seu ferreny caràcter. Tan gran era la seva ànima—cristal·lina com la d'un infant—, que el sacrifici i l'amor pels seus constituïa una necessitat imperiosa, formava part de sa diversa existència.

Res no l'aturava en el camí emprès. La convicció era tant ferma, que es revelava a considerar tota contingència de perill, o falta de cooperació. Ànima d'heroí, esperit d'acció, anava sempre per la dreuera, amb totes llurs estridències—que nosaltres, en aquest sentit, prou li senyalàvem el perill.

Ja no tornaràs més. Sentim el buit irremplaçable del company vertader, doncs les seves, potser, mellors il·lusions, els seus més vers entusiasmes i les més franques i cordials expansions amicals, no creiem que ell les hagi viscudes més fortament amb ningú que amb nosaltres.

Diu un antic i savi llibre oriental que quan succeeix una desgràcia, el sol nom de l'amistat és un consol per a tots els mortals. Consolem-nos nosaltres, els qui l'hem estimat, pensant amb la delícia irretornable d'aquells dies florits de la nostra primavera en que el seu esperit, sempre vessant d'inquietuts, se abrandava pel foc de la passió.

Que l'ànima d'en Martí, enc que desfilin perllongats els anys, no podrà mai fugir del nostre costat...

MUSICALES

por ANDANTINO

La "Asociación de Música", en su V concierto del curso VII, nos ha dado a conocer, muy acertadamente, el "Cuarteto vocal LEL", compuesto por la soprano, Sta. Pokrovsky; mezzo-soprano, Sra. Arnova-Jouk, y contraltos, señoras Choumovsky y Rafalova.

Por la notas dadas por la prensa nacional y extranjera, teníamos referencias de este excelente conjunto, y al acudir a la "Sala Edison", sabíamos la impresión que, forzosamente, tenía que causar a nuestros consocios de la "Asociación". Sin embargo, debemos confesar con toda sinceridad, que no esperábamos saborear un tan sin fin de filigranas y emociones como las experimentadas en la noche del lunes.

Aparte las muchas dificultades que un conjunto de tal naturaleza encierra, es muy digno de mencionar la impecable afinación y justeza, y especialmente la unidad de matiz que en todas sus canciones es de apreciar.

Voces educadísimas, de potente y cristalizado timbre, componen el "Cuar-

teto Lel", observándose una singular maestría en todas sus interpretaciones.

La primera parte del programa, lo componían canciones clásicas y religiosas, entre las que se destacaron La Barca y Plegaria, de Arkhangelsky; Leyenda, de Tschaikowsky, y A Rusia, de Ivanoff, la cual al final de la última parte, tuvieron que bisar. Esta obra es sencillamente emocionante y pletórica de bellezas insospechadas.

La parte segunda fué interpretada por la señora Arnova-Jouk, diestramente acompañada al piano por la señora Choumovsky. Lieders y Arias de Rachmaninoff, Rubinstein y Tschaikowsky, que la señora Arnova-Jouk bordó con su dulce y afelpada voz, demostrando poseer los secretos del divino arte. El Aria de La Dama de Piqué de y Natasha de la ópera Opritchink, ambas del maestro Tschaikowsky, resaltaron sobre las demás obras que componían esta segunda parte. El Aria de Lisa de la Dama de Piqué, la cantó admirablemente al castellano.

Canciones populares armonizadas por la señora Choumovsky, integraban la última parte del programa. A fuer de sinceros, debemos consignar que todas estas canciones nos deleitaron en extremo por varias razones: su clasicismo; su ritmo; su brusquedad unas veces seguido de dulzura amorosa; su colorido, etc., etc., transportan al oyente a lejanas y desconocidas tierras, como por encanto, por la magia y genial realidad que imponen a sus canciones el "Cuarteto Lel", gloria del arte ruso.

Fuera de programa interpretó "Chanson", de Saratoff, que fué una filigrana más.

Al objeto de que la realidad sea más patente, las artistas hacen su presentación con diferentes trajes típicos de su país.

Creemos inútil decir que se prodigaron aplausos sin ninguna clase de regateo, pues el público se entregó desde la primera obra.

Felicitemos a los que rigen los destinos de la Asociación por el feliz acierto que han tenido, haciéndonos saborear algo que hasta la fecha era desconocido por nosotros.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

ESPORTS

Glosari d'esports

Per segona vegada la pluja ens impossibilitza de parlar del moment actual esportiu. No volem com en el glosari anterior usar el tópic de fugir d'estudi entretenant als nostres lectors dient quatre vulgaritats. Ja que tenim temps, parlarem de l'aliança Palamós - Santa Coloma que va estar a frec de pendre'ns el campionat. D'aquesta aliança, no res n'havia de treure el Farnés ja que guanyant al Figueres no millorava la seva puntuació; el que hi guanyava era el Palamós que s'igualava amb l'equip figuerenc. Perquè doncs aquesta animositat contra nosaltres? Què els havia donat el Palamós per a ésser-los tan simpàtics? Senzillament. El Palamós és un equip que juga de la mateixa faiso i amb la mateixa escola que el Santa Coloma i... ja se sap: Ases amb ases solen entendre's.

I res més: la Unió ha guanyat perquè havia de guanyar i perquè encara hi ha una Providència. Ja no ens resta altra cosa que copiar la fulla que el Palamós va fer sortir el dia del partit Unió-Santa Coloma dirigida als seus socis, per a que quedin demostrats els insuperables inconvenients que nostres jugadors tingueren de salvar per tal d'arribar a la conquesta del cobejat títol.

Diu així:

Palamós S. C.—Partit C. D. Farnés - U. S. de Figueres. —AVÍS— Assabentada aquesta Junta Directiva dels desitjos d'un considerable nombre d'esportius que desitjen presenciar el competidíssim partit FARNÉS-FIGUERES, ha lograt la formació d'un auto especial de 40 places dins i

10 a fora que sortirà d'aquesta a la 1'30 de la tarda i retornarà 30 minuts després de acabat el partit. Els preus d'anada i tornada seran 2'50 ptes. pels seients de fora i els de dintre no excediran de 5 ptes. Prequem que l'inscripció sigui feta lo més ràpidament possible puix quedarà tancada divendres a la nit. Per inscriure's al nostre cobrador Sr. Pérez Cortés.

No cal recalcar la gran trascendència que té aquest partit pel nostre cercle i les conseqüències que pot portar, tota vegada que del resultat del mateix dependeix que la classificació general quedi ben remarcada sobre tot per lo que fa referència als nostres colors. Per això no dubtem aconsellar a tots els nostres entusiastes el desplaçament a Santa Coloma a fi d'encoratjar, si cab, amb la nostra presència i els nostres aplaudiments, als simpàtics equipiers del C. D. Farnés.

Pels nostres informes particulars estem assabentats que el C. D. Farnés arrencarà enfront el Figueres un formidable equip quina base serà el seu mig centre Daniel, qui en el últim partit jugat a Santa Colo-

ma contra l'Olot F. C. forní una partida brillantíssima. Els aires de victòria que es respiren a Santa Coloma és un alicient més per a que el bon estol de palamosins que es desplaçaran, vegin en els equipiers del Farnés, als entusiastes defensors d'un tercer lloc que en la classificació general del campionat gironí poden assolir i també cas de sortir vencedors de aquest encontre, faria que nosaltres poguessim mirar l'última data del campionat amb un bon optimisme encoratjador.

El Consell Directiu del C. D. Farnés, galantment ha accedit que els palamosins que es desplaçin tinguin dret a la mitja entrada que serà de 1'25 ptes. mitjançant la presentació del rebut del mes de Gener.

Per això és que hom confia que diumenge els entusiastes del Farnés i del Palamós, formaran un sol bloc i en aquesta confiança ho espera aquest Consell Directiu perquè així la victòria sigui de tots.

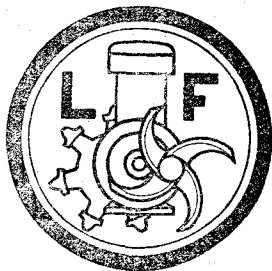
Queda demostrat, veritat?

Doncs reseu un pare-nostre per aquells que van errats i... ja en parlarem l'any vinent, si és que es juga la segona part.

Sastrería SANCHEZ

FIN DE TEMPORADA PRECIOS INCREIBLES

Gabanes confeccionados
a cualquier precio

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM - FITA a refredament per aire

GRUPOS MOTO-BOMBES

ELECTRO BOMBES

NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

Empresa de autos "GREGORI"

Plaza Pi y Margall, 4

FIGUERAS

Líneas de ómnibus: Figueras-Rosas-Cadaqués; Rosas-Vilajuiga; Puerto de la Selva-Llansá
Servicio de automóviles Hispano-Suiza — Omnibus para excursiones — Taxis de alquiler — Venta de Gasolina — Teléfono número 30.

Gran stock de cubiertas y cámaras de las marcas «Dunlop» y «Bergougnan». — Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «Bergougnan».

Lluís Sala Oliveras

Consultori mèdic d'instalació moderna

HORES DE CONSULTA: Matins.—Tots els dies menys els Diumenges de 11 a 12 i mitja.
Tardes.—Els Dímarts, Dijous i Dissabtes no festius de 6 a 7.

Plaça de Catalunya (del Gra) — Figueres

GRAN DEPÓSITO DE PIEZAS de Cemento Armado

Lavaderos portátiles desde 100 a 500 litros.—Depósitos para agua, vinos y alcoholes desde 100 a 1.000 idem —Grandes tuberías de cemento portland para riegos y alcantarillados con existencia de 10 a 60 cm. de diámetro.—Fregaderas de granito de varias formas y medidas.—Lavamanos frontales y rinconeros.—Asientos para retretes de varias medidas y toda clase de objetos del Ramo.

FELIX TORRES-Muralla, 8 FIGUERAS (Empurdán)

BANCO de FIGUERAS

DE L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRESTITOS — CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA.

CASA DE CONFIANZA, ECONOMÍA Y RESERVA

Pení (Pignínello), i seguint el camí que conduïa a Roses, descendia pel lloc anomenat Sorberelo, Sorberolo o Sorbecolo (nom desaparegut) fins al Casal de Fiuano o Frialane (nom també introbable); i seguint pel camí fins al Casal de Salvador i el Coll de Vinya Vella, anava a la muntanya del Carall, que segurament deurà ésser el Carall Bernat (1). Per aquesta serra seguia fins al coll d'Ermendo, o Ermenardo (nom desconegut avui) i a les fonts del Coll de Filmera (idem). Pujava després a la Serra de la Calma, tocava al castell de Pinya Negra i les vinyes de Palau Sabardera. Sota el castell de Sant Salvador, on tot lo que avui es diu Salt de la Reina, hi havia un gran bosc que arribava fins el poble de Palau. La línia divisòria comprenia aquesta selva i pel cantó Nord es dirigia a la Vall de Fulcimània (entre Pau i Palau), anant-se'n al Mas Ventós (Roca Ventosa) pel camí que de Pau duu al cenobi, i on encara hi ha una creu de pedra ("La Creu blanca" diuen els de Pau), que era un terme del monestir.

Hi ha una incisió en l'escriptura del Gausfret que no citen les altres tres: el coll de Reïda, o Teuda (nom irremplaçable); el mont del Mirall, en el terme de La Selva, i l'església de Sant Esteve.

De la creu blanca la línia es dirigia al coll de Sant Genís, sobretot Llansà; pujava pel coll del Terrer (Perer, avui?); tocava al castell de Mirallas, en el terme de Vilajuïga (avui "Roca Pujolar", del qual encara poden veure's hi les ruïnes); pujava a la Roca Morena, en el terme de Garriguella, la muntanya de la Guardia i vorejant la selva de Sant Romà, Dalifà (propietat dels comtes d'Empúries, segons s'especifica bé en les actes de referència), anava a la Parada de Durando, no lluny del Coll de Banyuls, a la citada Caverna d'Ariulf, o Foradada, i al puig Rovescarium (nom desconegut), per tornar a la illa del dort de Frexani, vorejant el mar.

Els límits d'aquest territori venen a ésser, doncs, els compresos en els termes municipals de Llansà, Selva de Mar, Port de la Selva, Vilajuïga, Pau, Palau i Cadaqués.

(1).— En els documents de Gausfret i Benet VI s'omiteix aquest puig perquè "té un nom deshonest, molt conegut, que per la seva deformitat desviem escriure". És el mont del Carall, inserit en el privilegi de Lotari amb el nom de "Caralio" i en el de Joan XV convertit, potser per massa gràfic, en "Cafralio".

Coll de Vall Budiga.
D'allí pujava per la CREU fins al C. DE SANT GENIS,
D'allà pujava pel COLL DEL TERRER

VALL BUDIGA.
D'allí pujava per la CREU fins al COLL de ST. GENIS,
D'allà pujava pel COLL DEL TERRER

VALL BUDIGA.
D'allí pujava per la CREU DE PEDRA fins a COLL DE ST. GENIS,
D'allà pujava pel COLL DEL TERRER

Coll de Sant Genís.
D'allí pujava pel COLL DE REIDA,
TEUDA per trobar el CAMI.
Tornava a muntar fins dalt de tot del MONT MIRALIO, fins a SUBIRADELLS i a l'església de SANT ESTEVE.
Alta peça que anava del PORT DE SANT GENIS i pujava pel COLL DEL TERRER

fins al cim del mont dit de ROCA MORENA i la PIROLA. Pel Nord, a VUARDIA MAURIS. CA PARADA DE DU. RANDO hasta SANT GENIS D'alli anava fins ROVISCALLO i finalment a la MEDA QUI EST INTUS MARE	fins al cim del mont dit de ROCA MORENA i la PIROLA. Pel Nord, a VUARDIA MAURIS. CA PARADA DE DU. RANDO hasta SANT GENIS D'alli anava fins el PUIG ROVESCA. RIUM i finalment a la MEDA QUI EST IN. TUS MARE	fins al cim del mont dit de ROCA MORENA Pel Nord, WARDIA MORESCA i per la serra fins la PARADA DE DU. RANDO hasta SANT GENIS. REIDERICTZ DE SANTO GENESIO. Pujava per la serra fins el pogium que es- tava baix ROVASC, ROVES. LIUM, batxant fins la MEDA QUI EST IN. TUS MARE

Aquestes quatre escriptures completen bastant els límits del cenobi de Sant Pere de Roda en el segle XI. En la primera—la donació de Gausfred, comte de Rosselló, en l'any 974—, pot dir-se que són tres les propietats que especifica, doncs diu clarament que dona al cenobi una extensió de terra que va del port Armirodas fins l'església de Sant Esteve; la segona donació, dintre la mateixa escriptura (diu textualment: "I en altre lloc d'aquest comtat, en el mateix mont"), consisteix en el castell de Miralías, amb la seva església, i les selves, prats, vinyes, garrigues, etc., de la seva pertinença; la tercera es troba entre el port de Sant Genis i la illa del Port de Frexani.

Clarament demostra l'escriptura de referència l'extensió asombrada d'aquestes terres: "Et habet praedicta terra terminium simul cum ipso mare, cum suos portos, et cum suas piscatorias de ipsa meda quae est infra portum Fraxani, et ipso raso usque ad ipsa spelunca de Aritulf sive ad ipsos pinos de portum Sancti Genesii" (1), o sigui de més avall del Port de la Selva fins la Cova "Foradada" que es troba no lluny de Culera, passant pel Cap de Ras (entre Llansà i la cala de Garvet); i els pins de Sant Genis, a la vall de Llansà, seguint la carena de la muntanya de Roda. Unificant les quatre escriptures, podem minuciar la línia divisòria de la possessió en la següent forma:

Anava dels ports d'Armirodes i de Lentisculum (2) a la punta dels Tres Freres (passada la Cala Prona), perdent-se la divisòria, pel cantó d'Orient, al mig de mar, ço que volia dir que tota la pesca era subjecte a delma. De la punta de Tres Freres pujava al molí de Balascho (Brascó?) i a Tamarit (3) pujant a Pera Fita, entre Cadaqués i La Selva, i anant a la Madella del Prat de Gomeindo (nom indescifrable) (4). La línia pujava a dalt de tot del mont del

(1).— Marca.— Obra citada. app. CXVI
 (2).— Després del lloc del Port de Frexani (al Sur del Port de la Selva).— Recordis que en el Port d'Armen Rodas desembarcaren els monjos procedents de Roma, portadors de les relíquies.
 (3) Avui encara hi ha la Cala Tamarit, que possiblement degué pendre el nom de l'estribació de la muntanya de Roda, anomenada així.
 (4).— Hi ha una roca al Sur del Port de la Selva anomenada La Madella, possiblement batejada amb el nom del prat.

QUI ÉS ELLA?

A NA M. S.

per P. RIBÓ

Ella és formosa com una rosa,
Ella és joliva com els ocells,
El seu somriure, d'amor és glosa,
Són els seus llavis preuats clavells.

Té dos ringleres de perles fines,
Un nasset xato que és un encant,
Columnes semblen alabastrines
els seus dos braços, d'un blanc molt blanc.

Té una rialla que és cantinel·la
Per on s'hi vessen tots els cantars.
Ara si és dolça com les gacelles,
Ara és toçuda com els isars.

Tot senzillesa, tot galania,
Ben decidida se'n va al treball.
No veu com altres passar el dia
assajant "poses" en el mirall.

Ella és moderna i virtuosa.
En l'oficina la més formal.
Serà un exemple de bona esposa!
Serà un exemple ben ideal!

Figueres, 1 de Febrer de 1930.

Paquita Sellas

MODISTA

Profesora de Corte Sistema Martí

Perelada, 49, 2.º Figueres

Ramblejant

per KOLIN

■ D'uns dies ençà, els afectuosos gironsins, hem observat que han fet campana de nostra Rambla. Què els hi passa?

—No res, que amb les pluges, en lloc de ells, han vingut els rius, i aquests no es travessen.

■ Un jove elegant, bon moço, tipet engrescador com un Jhon Gilbert, que munta auto "xic", es cofa amb boina, practica esports i podria ésser el nostre amic Carreras, s'ha fet passejant de l'acera de can Mensa "a sus extremos". Embabiecat amb els llemins de can Juncosa, o altres parades, podria molt ben succeir que trenqués algun plat o fiqués el cap a l'olla. Perxò l'avisem, que en Mensa és bon xicot però té gènit, i... d'altres també, l'amic.

■ Un fendmen. Si voleu natural, però que se'ns afigura quelcom extraordinari. La gent, el ramblejista, més ben dit, gambreja amunt i avall del camí baix empedrat del costat de la Rambla fins a les 8 i quart. Toca aquesta hora, o la marquen les busques del rellotge de butxaca a l'engròs de can Casals i Llorens, i llavors tohom s'enfila a la nostra taceta de plata.

Perquè serà això? Barrinem, i no sabem endevinar-ho. "Menos" que esperin que els donguin els "focus" i engegïn la calaixera del davant de "El Royal"?

■ Nostra Greta Garbo (bé, dispensi la senyoreta, si ens l'estimem com a nostra), doncs la bonica Matilde torna estar trista. Ens condolem. Es de planyre que el sol de l'amor només li llufi un rajet. Som a l'hivern!... i el xicot tenia pressa.

■ Una vesprada; i les ombres ho embolcallaven tot. Vespre trist; vespre negre. De sobte una blanca claror, una lluminositat de puríssima. Eixia magníficament davant l'astorament de nostres ulls una blanca estrella de la nit, rossa com un fil d'or, gentil com ho és ella. Entrava al "boulevard" gaiament: era Carme Mestres!

■ M. A. no tinguis por. No ens embolicarem. No xerrarem res més.

Els pares són els pares, i les mares idem de motllo.

■ Una Conxитета bonica i alegroia, rossa com un bri de sol, se va fent una flor simpàtica i galana. Segurament aviat, si els pares li consenten, tindrà refilails a cau d'orella, i veurem altra parella enjogassada, de les que fan goig i enveja dins del cercol de l'amor.

■ Un "madriles" pel nom i les etxures, "charmant" cautivador, porta embaucada (però posant-hi el cor) una bella flor de te, que pot ésser Quimeta, dolça garlanda d'amor.

■ Molts d'ulls, moltes mirades; sospirs pregons, però reveladors. Se tornen tots bojos, i res més. Quan finirà tan de desvari? Escolta'ls un jorn formosa Pilar que porten el cor vessant de melangies.

■ Bon istil i més elegància que totes les elegàncies aplegades. Sinó escolteu el cas.

L'Alfonset, bellugadís com l'argentviu i alegre com una mostela, se dona traça per entretenir set o vuit clients que li demanen tenir el traje fet per la festa vinent. A tots els complau i deixa contents.

En aquestes arriba un "sanyoràs" ben mudat i amb bastó de puny d'or. Saluda al "Fonset" i li comença l'història: Que té una levita un xic passada de moda, però que li sembla que encara se podria recomposar fent-ne un traje de diari.

L'Alfonset una mica esperverat, se'l

mira qua d'ull, i va escoltant-lo, quan diu: que si girant les solapes, que si fent dos traus més, que si posant una butxaqueta, que si desenribetant, que si...

—Bé, escolti Sr. Dallonces (el nom, en lloc de dallonces) tot això se pot fer, diu el Fonset.

—I portar-se, veritat, replica el Sr. Dallonces.

—Ah!, això ja no és cosa meva; és qüestió de...

■ A la nostra vila, que ho sapiguem, només són tres que tallin el bacallà: A can Pau, cala Dabau i en Llogaya. Si en sabem un altre, també el direm.

■ Es lluny, lluny, lluny, lluny, lluny, molt lluny, tant lluny, que lluny, lluny, lluny...

Tornarà però, tornarà, tornarà, tornarà, tornarà...

■ Es xamosa i endreçada. Es porta els mobles, i de la moda que volgueu. Apa doncs, no badeu! No cal que us digui el nom.

■ Rodona de damisel·les. Parlen animadament i baixet. Tafanejem. Miracles de la bellesa. Art ben fement. Copsem quelcom. Un nom: Jacques, l'artista. S'aparten; nosaltres rumiem.

—Qui serà Jacques, l'artista. I heu's aquí un conflicte informatiu. Però l'art sempre té divulgació, perxò ara ja tots sabem que Jacques, l'artista, és el nou "coiffeur" a la perruqueria "grand chic" del carrer Baix de Sant Pere, a dos passos de la Rambla.

L'artista és de vàlua, només en direm la procedència, i el món elegant veurà la recomenació que la moda imposa: Jacques, "provenant" de París, de can "Jules et Etienne" i de "Coiffures Kléber's".

"Voilà tout".

■ El Diri i en Paco, d'ençà que es veuen les orelles, ja no paren. Volen castigar, i recordem perxò a l'Olga i sa companya Caterina.

Farmacia Castellví

Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición d la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

MUEBLES

FABRICA DE MUEBLES

FIGUERAS

Espectacles

per DON SERVANDO

Cine Jardín

«Douglas Fairbanks» és un dels nostres artistes de cine predilectes. No ens amaguem de dir-ho perquè és així. Nosaltres no voldríem veure treballar artistes que Douglas Fairbanks o els de la seva escola. Exemple Ricardito Talmadge. En el cine, nosaltres obtem per les pel·lícules de sensacions violentes, siguin en còmic, en dramàtic o en esportiu. I Douglas Fairbanks és la màxima velocitat en tots els aspectes. Es per això que nosaltres, així que veiem una pel·lícula anunciada d'aquest acròbata americà deixem tots els altres espectacles i anem a presenciar de quins nous trucs es valdrà per a fer-nos novament posar l'ai al cor. Douglas Fairbanks no necessita ni gué més per a triomfar. Ni directors, ni operadors, ni companys... Ell! Amb ell sol n'hi ha prou!

Parlant així ja es pot comprendre que no ens interessa ni el nom de la nova pel·lícula. Sia la que vulgui. No ens interessa més que saber que ell la interpreta i... ja n'hi ha prou. El Cine Jardín va ser el sortós que aconseguí la projecció d'aquesta cinta, doncs vagin per el seu empresari les felicitacions. Els amants del cine sempre li apreciaren aquestes gestes. I nosaltres, que sabem quan convé, dir quatre veritats en contra, havem de repetir els elogis quan són merescuts.

Completava el programa Buster Keaton. Heus aquí un altre encert. També té gràcia de la bona Buster Keaton. Aquella seriositat còmica és de bona llei. Es una actitud tant seva, tant inimitable, que li ha valgut el lloc gloriós que ocupa. De Buster Keaton pot dir-se'n «el hombre serio que hace reír», però també podria dir-se'n: l'antitesi de Douglas Fairbanks; l'un ho arregla tot amb la serietat i l'altre ho resolt amb les rialles, i ambdós han aconseguit fer-se amos de la glòria i de les pessetes.

Sala Edison

Per al crític de teatres i pel simple cronista d'espectacles mai hi ha res tant afalagador com poder alabar un programa. Alabant sempre es queda bé. Tingui's o no tingui's raó tothom te la dó-

na. Però, ai de tu que't vegis obligat a censurar! Desseguida diuen que hi tens mania... o que tens part interessada... o tantes i tantes coses feridores. Per això avui, després de assitir a tots els espectacles de Figueres, i veure que aquesta setmana podia deixar anar elogis pel broc gros, vaig inundar-me d'una alegria immensa. I és que és tant agradable que no hagi de criticar...!

Tot el que havem dit del Cine Jardín, podem dir-ho de la Sala Edison. Diria's que ambdós empresaris han anat d'acord per a presentar-nos uns bells espectacles a l'hora.

I això que quan vejérem anunciada una cinta espanyola, tremolàrem. Però, no senyors! «Viva Madrid que es mi pueblo» es una cinta que es pot catalogar entre les millors produccions. Una cosa típica, uns artistes inconmensurables, una fotografia perfecte i una versió espanyola acuradíssima. Que més es pot demanar? Triomfà per damunt de tot la gràcia naturalíssima de Faustino Bretaña, un madrileny simpàtic que uneix a la naturalitat tot l'art que es fa necessari en el sèptim art. Darrera d'ell, Marcial Lalanda ens acabà de convèncer que per fer bones pel·lícules no cal ser home de teatre. Carmen Viance, una formosor casta, sensitiva, emocionant, ens assabentà que no s'ha d'anar a Nord-Amèrica per a veure dones precioses. Y Celia Escudero, la d'ulls brillants i atractius, la carn feta passió es presentà en el seu paper de vampiresa com una «Musidora» en el temps de nostra primera joventut.

Celia Deza, la cançonetista, va delitar-nos una vegada més amb els tangos. En el demés, si suprimís aquelles erres que no s'acaben mai es faria doblement simpàtica.

Casino Menestral

«Es mi hombre» d'Arniches, i «La Dida» d'En Pitarra, han sigut les obres posades en escena per la companyia Mes-tres-Querol aquesta setmana. Com que són obres de repertori i conegudíssimes de tothom abastament, ens estalvia de parlar-ne. L'interpretació, acuradíssima com ja es costum en aquesta companyia. En la primera, destacà Josep Querol i en la segona Ramona Mestres. Uns èxits ben compartits entre marit i muller.

Per a demà ens anuncien la segona i última representació de «La cançó de l'Emigrant» Vist l'èxit assolit en la primera representació, és de creure que el públic que no l'ha vista encara, voldrà acudir al Menestral a aplaudir novament a nostre amic Teixidor Elias i als feliços intèrprets de «La cançó de l'Emigrant».

El programa de cine, resultà regular no més. Jackelina Logan i Willian Boyd prou varen reeixir en el seu treball. Però, la pel·lícula no era gaire gran cosa.

Es d'alabar la gesta de l'empresari del Casino per la contracta que té feta de les pel·lícules que ens anuncia en els programes. Es un esforç que no creiem s'atrevis a fer. Vejam si el públic se'n donarà compte i li agrairà. Diumenge queve dugues grans pel·lícules: «Cuando los hombres aman» i «Gavilanes» pel·lícula que s'ha fet centenària en totes les grans capitals. Prometem anar-hi... si tenim temps.

COMPRESUS CALZADOS EN

“EL GLOBO”

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)

Teléfono, núm. 14

Figueras

RADIO ATWATER KENT

Enchufable a la corriente ☉ Funciona sin Antena y sin Tierra

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN GRATUITA EN SU PROPIA CASA

a Fotografía TORT

Monturiol, 18

FIGUERAS

Caamaño, 17

Venta de Gramófonos y discos: La Voz de su Amo, Odeón y Parlofón

Artículos Fotográficos: Kodak, Agfa y Gevaert

Fàbrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE DE
LLUMS PER A GAS ACETILENO

Venta al major i detall Sucursal a Llansà

Perelada, 7

FIGUERES

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona, 25 li ofereix

LAVABOS

calitat estrangera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus
sense competència. —Concessionari del
«Consorcio del Plomo en España»

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carre-
tera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos-Taxis de alquiler

NOTAS

DESPUÉS de unas difíciles oposiciones verificadas en Madrid, han obtenido el título de Inspectores municipales de Sanidad, nuestros buenos amigos Bruno Botey, Luís Juanola, J. Calvet y Gastón Secret. Cordial enhorabuena.

ANTEAYER, aprovechando el temporal de lluvias reinante, lograron fugarse de la Penitenciaría 6 reclusos, entre varios que estaban preparados al efecto.

Después de limar una de las rejas, con una cuerda improvisada con sábanas y las propias ropas de los reclusos que intentaban la escapatoria, se deslizaron éstos por la muralla de la fortaleza, tomando incluso la precaución de ponerle debajo la cuerda una a manera de almohada que evitara el roce con las aristas de la ventana.

Percatada la guardia de la evasión, fueron a tiempo todavía de impedir que el número de los fugados aumentara; aunque según versiones, los demás reclusos optaron en quedarse por el poco tiempo de condena que les falta.

De los 6 reclusos fugados, tres han sido habidos en el pueblo de Llers, en una de cuyas casas fueron a acogerse aterrados por el frío y empapados por la lluvia y mientras estaban a la lumbre recomfortándose.

La captura la llevaron a cabo individuos del somatén del mismo pueblo de Llers, avisados por un muchacho de la casa acogedora. Por la noche, alrededor de las nueve, se les condujo en camioneta nuevamente al Penal, donde se les ha encerrado en las celdas de castigo.

Los otros tres restantes fugitivos no han sido capturados todavía, pero las numerosas parejas de la guardia civil, la policía y el somatén, que incluso en Figueras se movilizó en parte, confían detenerles.

EN Barcelona, falleció ayer, don Francisco de P. Casamor y Calm, vecino de Navata, a donde se traslada el cadáver. Su muerte ha sido muy sentida en nuestra comarca por sus relevantes dotes, que le habían conquistado numerosas amistades.

EL conocido industrial de nuestra ciudad, don Felipe Llonch Broc, ex-concejal popular, falleció cristianamente el domingo último.

Expresamos a su desconsolada viuda y familia nuestro pésame.

ESTAMOS muy metidos en lluvia como todo el mundo; pero la cosa arreció de extraordinaria manera la noche del domingo y mañana del lunes, cayendo varias veces verdaderas moles de pedrisco que ocasionaron algún daño al arbolado, especialmente a los almendros, ya en flor por el tiempo bonanciero de anteriores días.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

POR efecto de los formidables chubascos, los ríos se han crecido, saliéndose de madre, cubriendo durante muchas horas y aun días, varios puentes bádenes, entre los principales los de Bascara y de Torroella sobre el Fluviá y los del Manol y Muga.

POR iniciativa del Director del Instituto, se ha creado un nuevo campo de tennis en el de deportes del

referido centro, sito en la calle de Sta. Leocadia, frente al Gimnasio Ibérico.

EN Vilasacra, el domingo último, al intentar vadear el río, se hundió un carro, pereciendo ahogado su conductor.

POR un error involuntario, apareció en el anuncio de D. Andrés Suñer en el número anterior, que éste ponía al mercado lavabos a 50 pesetas. Como pudiera traer confusión el error, lo rectificamos hoy en beneficio de la verdad.

DESDE hace algunos días los transeuntes vienen notando la falta de la lámpara que ilumina el reloj público de la Rambla, en la fachada de la Banca Casals-Llorens. Rogamos que por quien sea se enmiende la deficiencia.

LOS alumnos de bachillerato universitario de nuestro Instituto han elevado, secundando a otros centros, una súplica a la Superioridad, en súplica de que les sea concedido verificar en él exámenes de Reválida.

ESTAMOS de enhorabuena, y con nosotros, todos los demás socios que pertenecen a esta culta y respetable Sociedad, ante las espléndidas mejoras que en el Salón-Café y otras dependencias contiguas ha efectuado la

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-- LUBRIFICANTES --

**La Comercial e Industrial
Española S. A.**

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

Junta Directiva con la colaboración de la casa Erebus instaladora de una magnífica calefacción central; de D. Santiago Archaga, constructor del soberbio arrimadero oriental que ha aplicado con el mayor buen gusto; de don Ramón Bartolomé que ha puesto todo su exquisito arte en el decorado y pintura de aquella dependencia, y finalmente de D. Jaime Pujadas que con su acertada instalación eléctrica, ha completado el conjunto de suntuosidad y belleza en que ha quedado convertido el expresado salón.

Al felicitar sinceramente a los referidos industriales por tan acertados trabajos en cada uno de sus respectivos ramos, deseamos pueda verse la Junta de aquella casa, fuertemente secundada por la Sociedad entera para estimularle a la continuación de nuevas reformas que hagan al fin, de nuestro local popular, uno de los mejores centros de solaz y esparcimiento, digno de su nombre y de la ciudad que orgulloosamente lo sostiene.

La inauguración oficial está anunciada para el sábado día 15 del corriente en los mismos momentos de celebrarse el tradicional baile de Solteros, y a la que no habremos de faltar tanto por el amor que sentimos por nuestro Casino como para gozar de la gran magnificencia con que se prepara tan simpática velada.

EN el naufragio ocurrido en Rosas el día 9, perecieron, al parecer, pues no se tiene rastro de ellos, el patrón D. José Romañach y el marinero Ricardo Rosés, de 49 y 31 años respectivamente. Agarrado al palo de la embarcación, que se había roto, se salvó el joven de 18 años, hijo del patrón, Francisco Romañach, recogiendo al «mas de las Botigas» cercano a la playa.

El patrón Eloy Borrás, con sus hermanos Adrián, Emeterio y Arturo, se lanzaron con su barca al mar en socorro de los naufragos, no logrando su intento, pero salvando en cambio dos embarcaciones que estaban en igual peligro.

ES celebraren dilluns passat a Port-Bou, nocés amb tot el llument imaginable. Els nuvis eren de les rànçies families Jordà-Pons de nostra vila i Planàs de Barcelona.

Ell, D. Josep M.ª de Planàs; la desposada, gentil Maria. Apadrinaren la núvia D. Miquel Gorgot, de Darnius, i D.

Ignasi Pons. Pel nuvi ho foren D. Josep Budallés i D. J. Montovio.

La ceremonia fou en l'església de Port-Bou, propietat dels Planàs, i els que assistiren passaven de la cinquentena.

Noces nobles, nocés pairals. Una brillantíssima festa que sentim no poguer ressenyar degudament per manca de espai.

Enhorabona a D. Carles i D.ª Dolors, pares de la gentil Maria. Igualment a D. Claudi, germà de l'espós.

POR carencia de espacio, no reseñamos las conferencias de D. Francisco Castellví, dada en el Centro de Excursiones y Sports, y la de D. Ramón Reig, en el local de Atenea, por iniciativa del Liceo Monturiol.

En el próximo número lo haremos con la debida extensión.

El premio 3.º de la Lotería Nacional para los asociados del «Banco de la Unión». Núm. 1610

En el sorteo de la Lotería Nacional del día 2 de este mes, han correspondido el TERCER PREMIO, LAS APROXIMACIONES Y CENTENA a los accionistas del BANCO DE LA UNION.

Dichos tercer premio, aproximaciones y centena, importan CUARENTA MIL PESETAS.

Asociándose a este Banco, además de constituirse un capital, se juega gratis todos los meses a la Lotería Nacional y se puede tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

-- SE SOLICITA REPRESENTANTES --

Agencia para Cataluña y Baleares:
Aribau, 18, prl. BARCELONA

TENEMOS barruntos de que se va a constituir en un solo hogar toda la gran familia republicana del Empurdán con el nombre de Democracia Republicana Federal Empurdanesa, o parecido.

Se dan como seguras numerosas altas, algunas de significados elementos de distintos campos.

El local central parece sería en un importantísimo café de la Rambla.

Es de celebrar que vengan los verdaderos partidos únicos.

LA GALERIA avui compleix amb la sorpresa. Es regala a qui toqui un important nombre de «vales» butaca i llotge per a la funció de demà al Casino Menestral.

HEMOS recibido un atento B. L. M. de D. Telmo Almellones, Comisario de la Policía de la Frontera, por el que nos participa que habiendo sido destinado a Madrid, se despide y ofrece en su nuevo destino, rogando seamos intérpretes cerca del vecindario de Figueras de sus sentimientos de afecto y simpatía a la ciudad, en la que deja tantos estimados amigos.

Gustosamente cumplimos el encargo de quien como caballero se comportó siempre con nosotros.

M. Morlius
MÉDICO

Tratamiento de la tuberculosis por el procedimiento del Dr. GIL ACEBEDO.

Reflejo terapia: Procedimiento Dr. Asuero

Consulta: Jueves y Domingos de 11 a 1

Juan Maragall, 1

-- FIGUERAS --

Tipografía IDEAL, Muralla, 4-Figueras

EMPRESAS DE CONSTRUCCIO D'OBRES

per tot arreu

TOMAS ESPIGULE

Projectes i pressupostos

Lasauca, 10-Figuera (Empordá)

LA MEJOR COLOCACION DEL DINERO

--:-- BANCO DE LA UNIÓN-MADRID --:--

Asociándose a nuestro Banco, además de constituirse un capital, jugará gratis todos los meses a la lotería Nacional y podrá tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

Suscribiendo nuestro contrato, tendrá siempre automóvil nuevo.

Agencia para Cataluña y Baleares: Paseo de Gracia, 48, 1.º

BARCELONA

Representante en este partido: Jerónimo Barman, Perelada, 18 Figueras

Agente de las Compañías. «ZURICH» y «ROYAL», potencias financieras de primer orden en los ramos de Accidentes e Incendios respectivamente.

Consultas a cualquier hora del día.

M. CAMPS DALFO

Fábrica de bebidas gaseosas

Esclusiva "champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27

Figuera